

Колосок

Любов Забашта

Він виріс із зерниночки,
З тоненької билиночки.
Пустила вона вусики
І стала половіть.
Ішли дощі все літечко
Крізь неба сине ситечко,
Зерно до зерна тулиться
І починає зріть.
На сонечку пишається,
І соком наливається,
І під вітрами буйними
Шумить, шумить воно...
Ой, буде втіхи кожному,
Невтомному, тривожному,
Хто виростив і виплекав
Це золоте зерно.

Джерело: Барвінок, 1985.